

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 25 sierpnia 1998 r.

w sprawie wyznaczania zakładów pracy, w których jest wykonywana kara ograniczenia wolności oraz praca społecznie użyteczna orzeczone w zamian nieściągalnej grzywny, szczegółowych obowiązków tych zakładów w zakresie zatrudniania skazanych i zasad gospodarowania uzyskanymi z tego tytułu środkami oraz przysługujących ulg zakładom.

Na podstawie art. 58 § 4 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. — Kodeks karny wykonawczy (Dz. U. Nr 90, poz. 557 i Nr 160, poz. 1083) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Na wniosek prezesa sądu rejonowego właściwy organ samorządu terytorialnego wyznacza komunalne zakłady pracy, zwane dalej „zakładami”, w których jest wykonywana praca wskazana przez sąd w czasie wykonywania kary ograniczenia wolności oraz praca społecznie użyteczna orzeczone w zamian nieściągalnej grzywny, zwane dalej „pracą”.

2. Wykaz wyznaczonych zakładów, o których mowa w ust. 1, właściwy organ samorządu terytorialnego przesyła prezesowi sądu rejonowego.

§ 2. Zakłady są obowiązane zgłaszać właściwemu miejscowo sądowi rodzaj pracy i liczbę skazanych, którzy mogliby ją wykonywać, oraz przewidywaną liczbę godzin pracy w przeliczeniu na jednego skazanego. O zmianie tych danych zakład jest obowiązany niezwłocznie zawiadomić właściwy sąd.

§ 3. 1. Zakład jest obowiązany zatrudnić skazanego skierowanego przez sąd w celu wykonywania pracy, pouczyć go o obowiązku sumiennej i wydajnej pracy oraz konieczności przestrzegania ustalonego organizacji pracy porządku i dyscypliny.

2. Przy podziale pracy uwzględnia się wiek skazanego, stan jego zdrowia i, w miarę możliwości, umiejętności lub posiadane kwalifikacje.

3. Zakład jest obowiązany wobec skazanego:

- 1) poddać go badaniom lekarskim, na zasadach dotyczących pracowników, w celu ustalenia zdolności do wykonywania pracy na określonym stanowisku,
- 2) zapoznać go z przepisami i zasadami bezpieczeństwa i higieny pracy,
- 3) zapewnić mu bezpieczne i higieniczne warunki pracy, środki ochrony indywidualnej oraz odzież i obuwie robocze, przewidziane do stosowania na danym stanowisku pracy.

4. Kobiet i młodocianych do lat 18 nie wolno kierować do wykonywania prac im wzbronionych.

5. Do prac, które mogą wykonywać tylko osoby odpowiadające określonym wymogom sanitarno-epidemiologicznym, kieruje się skazanych spełniających te wymogi określone w odrębnych przepisach.

§ 4. W związku z wykonywaniem pracy zakład jest obowiązany ubezpieczyć skazanego od następstw nieszczęśliwych wypadków.

§ 5. 1. Zakład przydziela skazanemu pracę w wymiarze godzin określonym w orzeczeniu i dokonuje podziału godzin pracy na tygodnie oraz dni w sposób odpowiadający organizacji pracy przez niego wykonywanej. Przy rozdziale godzin pracy, w miarę możliwości, uwzględnia się prośbę skazanego.

2. Czas pracy skazanego, który nie pozostaje w stosunku pracy, nie powinien przekraczać 8 godzin na dobę; na wniosek skazanego może być przedłużony do 12 godzin.

3. Skazanemu pozostającemu w zatrudnieniu należy przydzielić pracę, którą może on wykonywać w czasie niewykonywania tego zatrudnienia. Łączny czas pracy skazanego nie powinien przekraczać 8 godzin na dobę; na wniosek skazanego może być przedłużony do 12 godzin.

4. Czas pracy skazanych:

- 1) skierowanych do pracy na stanowiskach, na których występują przekroczenia najwyższych dopuszczalnych stężeń i natężeń czynników szkodliwych dla zdrowia,
- 2) kobiet w ciąży,
- 3) młodocianych do lat 18

— nie może przekroczyć 8 godzin na dobę lub niższego wymiaru godzin przewidzianego w przepisach szczególnych.

§ 6. Praca skazanych jest wykonywana w formie pracy dozorowanej.

§ 7. 1. Zakład kieruje skazanych do pracy w zorganizowanych grupach.

2. W uzasadnionych wypadkach zakład może wyznaczyć skazanemu indywidualną normę pracy odpowiadającą liczbie godzin, które mogą być przepracowane w danym dniu.

§ 8. 1. Zakład wyznacza pracownika odpowiedzialnego za organizowanie i dozorowanie pracy skazanych oraz przebieg tej pracy, zwanego dalej „wyznaczonym pracownikiem”, i wskazuje go sądowi.

2. Wyznaczony pracownik jest obowiązany:

- 1) prowadzić określoną przez sąd dokumentację,
- 2) uczestniczyć w posiedzeniach sądu w postępowaniu wykonawczym,
- 3) uczestniczyć w organizowanym przez sąd szkoleniu specjalistycznym.

§ 9. 1. Zakład ustala harmonogram pracy skazanych obejmujący czas, miejsce i rodzaj pracy na okres co najmniej jednego miesiąca. Odpis harmonogramu przekazuje się sądowi i sądowemu kuratorowi zawodowemu.

2. Zakład przekazuje sądowi, w terminach wyznaczonych przez sąd lub sądowego kuratora zawodowego, informacje o liczbie godzin przepracowanych przez skazanego, rodzaju wykonywanej przez niego pracy i jej efektywności.

3. Zakład jest obowiązany niezwłocznie zawiadomić sąd o przeszkodzie uniemożliwiającej wykonywanie pracy.

§ 10. Zakład jest obowiązany niezwłocznie zawiadomić sądowego kuratora zawodowego o następujących okolicznościach pracy skazanego:

- 1) o dniu faktycznego rozpoczęcia i zakończenia pracy,
- 2) o niezgłoszeniu się do pracy,
- 3) o niepodjęciu przydzielonej pracy,
- 4) o opuszczeniu pracy bez usprawiedliwienia,
- 5) o każdym przypadku niesumiennego wykonywania pracy oraz uporczywego nieprzestrzegania ustalonego porządku i dyscypliny pracy.

§ 11. 1. Zakład jest obowiązany prowadzić ewidencję prac wykonywanych przez skazanych oraz ustalać wysokość kwot odpowiadających wynagrodzeniu należnemu za takie prace, gdyby były one wykonywane w ramach stosunku pracy.

2. Z kwot, o których mowa w ust. 1, pokrywa się wszystkie wydatki związane z organizowaniem wykonywanej przez skazanych pracy, a zwłaszcza na niezbędne badania lekarskie, środki ochrony indywidualnej, odzież i obuwie robocze oraz na ubezpieczenie skazanych od następstw nieszczęśliwych wypadków i wynagrodzenia wyznaczonych pracowników, łącznie ze składkami na ich ubezpieczenie społeczne, na Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, jak również na nagrody wypłacane za zgodą sądu wyznaczonym pracownikom za wyróżniające wykonywanie obowiązków.

§ 12. 1. Wysokość wynagrodzenia wyznaczonych pracowników z tytułu wykonywania zadań, o których mowa w § 8, jest uzależniona od liczby skazanych pozostających pod ich dozorem.

2. Wyznaczony pracownik, dozorujący pracę skazanych w liczbie do 10, otrzymuje z tego tytułu zryczałtowane wynagrodzenie miesięczne w wysokości:

- 1) 5% swojego wynagrodzenia zasadniczego przy dozorowaniu 1—3 skazanych,
- 2) 10% — przy dozorowaniu 4—6 skazanych,
- 3) 20% — przy dozorowaniu 7—10 skazanych.

§ 13. Zakładom, w których jest wykonywana praca skazanych, przysługuje ulga w podatku dochodowym w wysokości 50% kwoty, o której mowa w § 11 ust. 1.

§ 14. Przepisy § 2—13 stosuje się odpowiednio do wyznaczonych przez sąd, na podstawie art. 56 § 1 Kodeksu karnego wykonawczego, za ich zgodą, innych zakładów pracy, placówek, instytucji i organizacji przyjmujących skazanych.

§ 15. Potrąceń z wynagrodzenia skazanego pozostającego w zatrudnieniu, wobec którego jest wykonywana kara ograniczenia wolności z obowiązkiem pracy ze zmniejszonym wynagrodzeniem (art. 35 § 2 Kodeksu karnego), dokonuje się w wysokości określonej procentowo w orzeczeniu, biorąc za podstawę składniki otrzymywanego przez skazanego wynagrodzenia, z wyjątkiem dodatków:

- 1) z tytułu pracy w godzinach nadliczbowych,
- 2) z tytułu pracy w godzinach nocnych,
- 3) za pracę w warunkach szkodliwych, uciążliwych i niebezpiecznych oraz kwot wypłacanych nagród jubileuszowych.

§ 16. Zakład przekazuje na rachunek dochodów budżetowych sądu sprawującego nadzór nad wykonywaniem kary ograniczenia wolności kwoty, o których mowa w § 15, potrącane na rzecz Skarbu Państwa z wynagrodzeń skazanych. Jeżeli kwoty te mają być potrącane stosownie do orzeczenia na cel społeczny, zakład

przekazuje potrąconą kwotę na rachunek instytucji społecznej realizującej ten cel.

§ 17. Tracą moc:

- 1) rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 14 marca 1989 r. w sprawie wykonywania kary ograniczenia wolności (Dz. U. Nr 16, poz. 85),
- 2) rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 17 czerwca 1997 r. w sprawie określenia trybu wyznaczania zakładów pracy, w których jest wykonywana praca, o której mowa w art. 85 § 1 Kodeksu karnego, szczegółowych obowiązków tych zakładów i instytucji użyteczności publicznej w zakresie wykonywania tej pracy oraz szczegółowych zasad gospodarowania środkami uzyskanymi z jej wykonywania, jak również szczegółowych zasad wynagradzania wyznaczonych pracowników odpowiedzialnych za organizację pracy skazanych i jej przebieg, a także określenia ulg podatkowych dla tych zakładów i instytucji (Dz. U. Nr 70, poz. 444).

§ 18. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 września 1998 r.

Prezes Rady Ministrów: *J. Buzek*